

Zdeněk Beránek

Zpracovaly žákyně 8.B ZŠ U Roháčových kasáren

Jasmin Anaaqrehová

Nela Badinská

Klára Kellerová

Karolína Říčková

Anna Severová

Životopis Zdeňka Beránka

Pan Zdeněk Beránek se narodil 21. července 1939 v rodinném domě v pražských Strašnicích. Je mu 83 let. V rodných Strašnicích měl i hodně kamarádů, protože se tu všichni znali a také to tu vypadalo jako na venkově. Pan Beránek se narodil doslova pár týdnů před začátkem 2. světové války, proto má na ni jen pár vzpomínek. Válku neprožíval sám, ale se svými kamarády, se kterými si hrál na poli a pozorovali válečná letadla. Ke konci války si pan Beránek spolu s kamarády místo s autíčky hrál s patronami, které po sobě zanechala jak německá, tak rudá armáda. V té době mu bylo pouhých 6 let.

Základní vzdělání získal na tehdejší Stalinově škole v Praze. V prostředním patře byla socha generalissima Stalina a tam v některých dobách děti měly ve svém kroji stát s pozdravem jako vojáci na stráž. Hlavní mimoškolní aktivitou pana Beránka bylo členství v Sokole, které však bylo poznamenáno komunistickým převratem. Do Sokola chodil i se svým starším bratrem. Chodili tam 2x týdně a časem si na to zvykli. V tom Sokole působil i jistý bratr Dvořák, ale když se Sokol zavřel, tak se někam vytratil a nikdo nevěděl kam.

V tehdejší době měl výběr střední školy značně omezen. Kvůli změně v učebních lánech a školské reformě bylo panu Beránkovi v 8. třídě oznámeno, aby si vybral střední školu. Pan Beránek si napsal tři střední školy, a nakonec mu byla zvolena Průmyslová škola elektrotechnická v Praze. Jelikož pan Beránek nemohl absolvovat 9. třídu měl na střední škole značné nedostatky ve fyzice. Právě v 9. třídě se brala elektřina a její zákony. Nejen učitelé se tedy divili, co ročník pana Beránka neumí. V prvním ročníku se tedy učili fyziku 9. třídy.

V 60. letech se spolu s přáteli snažil o obnovení organizace Junák. V roce 1968 se spolu s dalšími přáteli shodl na tom, že by bylo dobré obnovit Junácký oddíl tady v Praze – Strašnicích. Tak ho založili. Měli jak vlčata, skauty, tak světlušky i skautky a snažili se dělat to, co šlo. Ale v roce 1970 museli činnost skončit.

Další organizací, jejímž členem pan Beránek byl, byl Československý svaz mládeže, v jehož rámci byla organizována akce Fučíkův odznak. A to bylo, že si měli přečíst určité množství asi z deseti vybraných knih, kde byla třeba Mladá garda a podobné takové knihy, které byly orientované tak, aby vzbuzovaly zájem o komunistický ideál. A nutili je, aby ti ostatní to četli, a potom z toho dělali zkoušky. A samozřejmě žádný ze studentů to nechtěl dělat.

Jejich mládežnická rebelie se projevila také na maturitní zkoušce, kde na ně tlačili, aby vystupovali ve svazáckém kroji nebo svazáckých košilích, a s tím nesouhlasili, tak radši si vzali šaty, co měli do tanečních.

Pan Beránek se celý svůj život obklopoval lidmi a v Pražských Strašnicích žije dodnes.